

[Hans Hækkerup.]

vedtagelse. Jeg gør opmærksom på, at der i lovforslaget er 73 paragraffer.

Endelig slutter jeg med at gøre opmærksom på, at hr. Enggaard ved første behandling rejste spørgsmålet om hovedstadsområdets forsyning med vand. Derom har indenrigsministeren i samrådet oplyst, at han i virkeligheden ikke er i stand til at sige mere, end at der er forhandlinger i gang om dette.

Jeg anbefaler at stemme for lovforslaget ved tredje behandling.

Stæhr Johansen: Der er ikke grund til for mig at fremkomme med mange bemærkninger her ved anden behandling. Hr. Hans Hækkerup har allerede trukket enkelte af de punkter frem, som har været drøftet i udvalget, og der foreligger jo en enig udvalgsindstilling.

Jeg betragter det som meget glædeligt, at man er nået et godt stykke vej med revisionen af den hidtidige retstilstand på vandforsyningens område, der jo bygger på en 43 år gammel lovgivning, som naturligvis havde ganske andre forhold for øje end dem, vi kender i dag. Når jeg siger „et godt stykke vej“, er det fordi udvalget i sin betænkning har måttet udskyde en række områder til senere overvejelser. Det er naturligt, at man har ladet betydningen af at få en ny vandforsyningslov gå forud for løsningen af alle tænkelige spørgsmål på dette område. Jeg har hæftet mig ved udvalgets bemærkninger om, at det som følge af kommunalreformen vil være forsvaret at lægge større afgørelser ud til kommunerne i vandforsyningssager. Det er jo en retningslinje, der også er grundlaget for mange af ændringerne i kommunal-lovgivningen. Jeg tror også, det er rigtigt på dette område at styrke kommunernes indflydelse.

Borgernes mere direkte indflydelse gennem landvæsenskommissionen er opretholdt i lovforslaget. Det er jo på dette punkt, at vor lovgivning, som jeg allerede nævnte ved første behandling, adskiller sig fra udenlandsk lovgivning, hvor statsadministrationen alene træffer bestemmelse. Den fornødne koordination opnås bl. a. ved den bestemmelse i lovforslagets § 7, hvorefter kommunernes højeste tilsynsmyndighed, in-

denrigsministeren, tillægges en række rettigheder som øverste administrative myndighed på vandforsyningsområdet.

Vand er jo blevet en mangelvare, som må administreres efter de mest rationelle principper. Ofte vil kommunerne ikke have tilstrækkeligt vand inden for deres eget område, men vil være henvist til aftaler med andre kommuner. Jeg synes, det er værdifuldt, at indenrigsministeren over for udvalget har oplyst, at man vil tilskynde til kommunale fællesskaber, hvor den vandforsynende centralkommune har pligt til at levere vand til de aftagende kommuners behov. Jeg forstår på den anden side godt, at man er vejet tilbage for at lovgive prismæssigt over for centralkommuner med bestående eneret til en bestemt vandmængde, og vil vente med at tage dette problem op, når man har set resultatet af forhandlingerne i hovedstadsområdet, hvor — det har jeg også lov til at understrege — vandproblemet i de forhandlinger, der i øjeblikket finder sted, spiller en meget, meget stor rolle.

I øvrigt mener jeg, at lovforslaget på en heldig måde har peget på løsningen af forholdet mellem offentlige og private vandværker. Jeg er også tilfreds med, at der gives de private vandværker en rimelig beskyttelse og rettigheder. Man lægger vægt på, at lovforslagets bestemmelse om muligheden for kommunernes overtagelse af private vandværker er bibeholdt. Selv om der således skal vægtige grunde til, for at landvæsensretten tiltræder sådanne offentlige overtagelser, er der næppe tvivl om, at bestemmelsen vil bidrage til en bedre koordination af vandforsyningen, særlig i udviklingsområderne.

Diskussionen i udvalget af en henvendelse, der forlangte omvendt bevisbyrde i sager om erstatning for skader som følge af grundvandstandssænkninger, førte heldigvis til enighed om ikke at imødekomme et sådant forslag. Man forstår godt vanskelighederne for dem, der rammes; men jeg tror også, at der vil være forståelse for, at en så kraftig ændring af dansk rets almindelige bevisregler kun kan indføres i ganske ekstraordinære tilfælde.

Til slut skal jeg blot pege på den store offentlige interesse, der vil knytte sig til den bebudede betænkning fra det tekniker-